

JEE SUKSEN SYNTYMÄ

Itämaan tietäjät

Tähdet merkkeinä

Mooseksen ensimmäisessä kirjassa sanotaan: "Tulkoot valot taivaanvahvuuteen erottamaan päivää yöstä ja olkoot ne merkkeinä osoittamassa aikoja ja vuosia." (1. Moos. 1:14)

Tuossa alkukieli heprea käyttää ajanmittauksesta sanaa, joka voidaan kääntää myös kausiksi ja erityisiksi aikojen tapahtumiksi, jotka ovat sillä tavoin merkkejä, niinkuin ovat esim. konjunktioit.

Ennustajat

"Sinä olet väsyttänyt itsesi paljolla neuvottelullasi. astukoot esiin ja auttakoot sinua taivaan mittaajat, tähtien tähystäjät, jotka kuu kuulta ilmoittavat, mitä sinulle tapahtuva on." (Jes. 47:13)

Raamattu ei hyväksy tällaista toimintaa eli se tarkoittaa lähinnä

Itämaan tietäjät

Itämaan tietäjät olivat tähtien tutkimisen spesialisteja. Tiedettä oli harrastettu Kaksoisvirtainmaassa jo ammoisista ajoista saakka. Luultavasti myös juutalaisten kantasä Aabraham oli myös sellainen. Siksi lienee Jumalan huumorintajua, kun hän pyysi Aabrahamia katsomaan taivaalle ja laskemaan tähdet saadakseen selville sukunsa laajuuden. Rabbiinisen tradition mukaan Aabraham

lähinnä horoskooppityylisiä helppohintaisia ennusteita.

Jeesuksen syntymisen ennustaminen ei ollut tällaista, jopa päinvastaista, sillä tietäjät joutuivat uhraamaan lahjoihin varsin mittavan summan omaisuutta.

Ja toisekseen he osuivat oikeaan.

Ennustus Jeesuksen syntymäpaikasta:

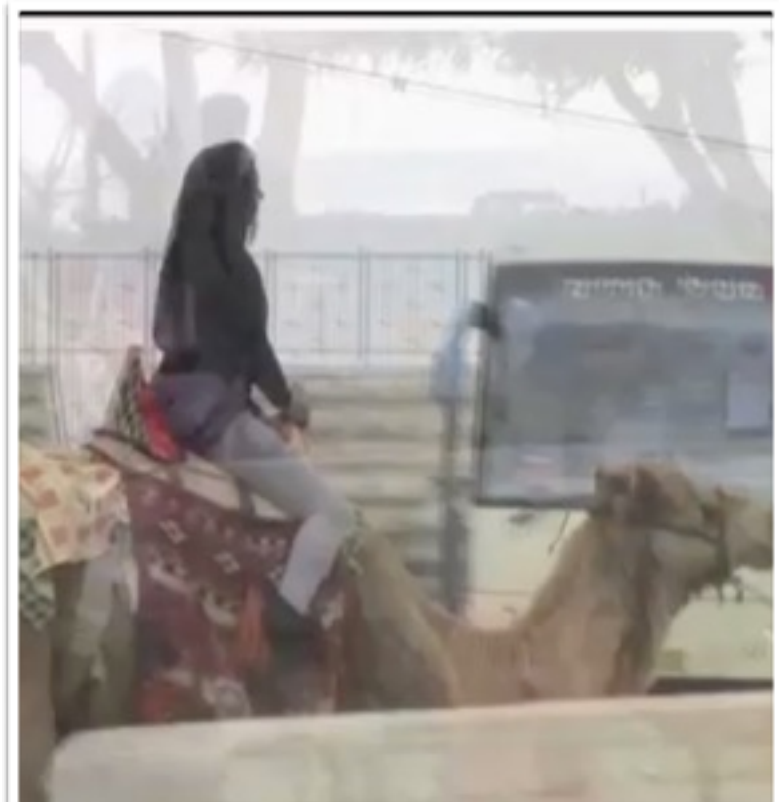
”Mutta sinä, Beetlehem Efrata, joka olet vähäinen olemaan Juudan sukujen joukossa, sinusta minulle tulee se, joka on oleva hallitsija Israelissa, jonka alkuperä on muinaisuudesta, iankaikkisista ajoista.” (Miika 5:2)

opetti egyptiläisille tähtitiedettä ollessaan jonkin aikaa siellä.

Itämaan tietäjillä saattoi olla myös olla muistitietoa juutalaisten pakkosiirtolaisuuden ajoilta. Mainittakoon, että yksi Babyloniassa olleita oli Daniel. Hänen 70. vuosiviikon ennustuksensa kertoo, että ensimmäiset vuosiviikot eli $7 \times 7 = 49$ vuotta ovat aikajakso 457 - 408 eKr. Sitten 62 vuosiviikkoa eli 434 vuotta vuodesta 408 eKr - 27 jKr ulottuu Jeesuksen julkisen toiminnan alkuun.

Viimeisen seitsemän vuoden puolivälissä Messias surmataaan eli se tapahtui vuonna 30 huhtikuussa.

Mahdollisesti tämä tieto oli saatavilla Babylonian/Persian maageilla. Tieto merkitsee sitä, että juutalaisten

pakkosiirtolaisuudesta ja traditioista lienee ollut selvillä se, että Messias aloittaisi toimintansa 30- vuotiaana niinkuin Luukas mainitsee. Silloin päädytään siihen, että Jeesus syntyi vuonna 3 eaa. Enemmän todisteita toisaalla tästä ajoituksesta.

Tätä taustaa vasten Itämaan tietäjät saattoivat hyvinkin kohdistaa katseensa tähtiin ja niiden liikkeisiin. Siinä erityisen merkittävää osaa näytteli Regulus- niminen tähti sekä Leijonan tähdistö.

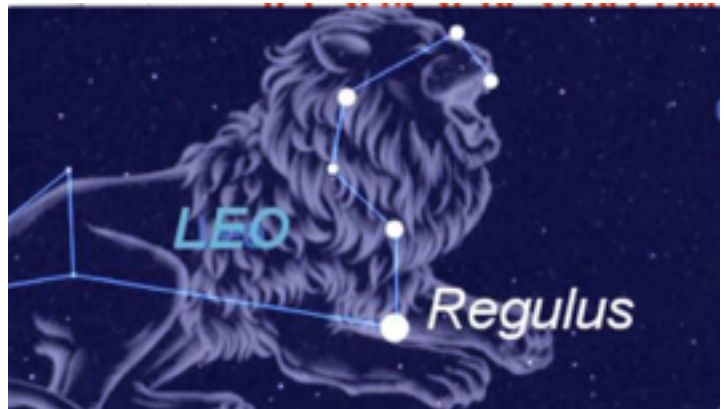
Leijonan tähtikuviota oli kautta aikain pidetty Juudan kansaan kuuluvana tähdistönä. Tämä lienee yhteydessä siihen, mitä Jaakob oli ennustanut Juudasta:

“Juuda on nuori leijona... Ei siirry valtikka pois Juudalta eikä hallitsijansauva hänen polviensa

välistä, kunnes tulee hän, jonka se on ja jota kansat tottelevat.” (1. Moos.

49:9,10) Myös Ilmestyskirjassa viitataan jalopeuraan eli leijonaan Daavidin

suvun merkinä: “Älä itke; katso, jalopeura Juudan sukukunnasta, Daavidin juurivesa, on voittanut, niin että hän voi avata kirjan ja sen seitsemän sinettiä.” (Ilm. 5:5)

Tähti Regulus tarkoittaa kuningasta niinkuin sen nimi sanookin. Jaakobin maininta siitä, että ei siirry valtikka pois Juudan leijonan polvien välistä ennenkuin tulee se, jonka valta on eli tarkoittaa Messiasta. Maasta katsoen suora linja tähteen Regulus kulkee Leijonan tähdistön sen kuvitellun leijonakuvion etukäpälien välistä aivan kuin näköyhteys olisi valtikka ja leijonan etukäpälet kuin polvet. Valtikka siirtyi pois juutalaisilta, kun Herodes Suuri tuli hallitsijaksi vuonna 37 eaa. Herodes ei ollut juutalainen vaan idumealainen.

Regulus on kolmoistähti vaikka se näkyy yhtenä tähtenä. Nuo kolme tähteä ovat omissa kaaroksissaan liikkeellä siten, että ne noin kahden tuhannen

vuoden periodilla osuvat erittäin hyvin samalle koordinaatille maasta katsoen. Tällainen vaihe oli parhaimmillaan juuri vuonna 3 eaa. Kolmoistähdenä Regulus sopii hyvin kristilliseen metodologiaan, koska Jumala on kolmiyhteinen; Isä, Poika ja Pyhä Henki.

Entisaikaan planeettojen katsottiin olevan myös tähtiä. Jupiteria pidettiin kuninkaiden ja kuninkuuden tähdenä. Tapahtui niin, että Jupiter oli konjunktiossa Reguluksen kanssa vuonna 3 eaa syyskuun 14. päivänä. Silloin se näkyi itämailla varhain aamulla ennen auringonnousua. Niinpä tietäjät käyttivät siitä sanontaa kreikan mukaan *anatolee* eli he näkivät konjunktions heliakkisessa nousussa kunnes sitä auringon noustua ei enää havainnut. Tämä oli se tähden näkymä, jonka he sanoivat nähneensä; Jupiter konjunktiossa Reguluksen kanssa. Se oli aamutähti eli kointähti. **“Minä olen Daavidin juurivesa ja hänen suvustansa, se kirkas kointähti.” (Ilm. 22:16)** Näin Jeesus itse sanoi olevansa mainittu kointähti. Kirkas. Varmasti Reguluksen ja Jupiterin konjunktio oli myös kirkas kointähti ja saattoi olla, että se näkyi vielä silloinkin, kun aurinko oli jo noussut. Jeesus syntyi likimain noihin aikoihin. tarkka aika saadaan toisesta tähti-ilmiöstä, josta myöhemmin.

Itämaan tietäjille oli näin ollen jokseenkin selvää, että Juudan heimoon oli syntynyt kuningas. Tietäjät pitivät tapausta erittäin merkittävänä. Siitä voidaan päätellä, että heillä oli ymmärrystä, että kysymyksessä oli kuningasta suurempi. Tämä nähdään siitä, että he tullessaan Jeesus-lapsen luo kumarsivat maahan saakka asettuen. Koska he itsekin olivat kuninkaiden veroisia, oli se kunnianosoitus enemmän kuin tavalliselle kuninkaalle.

Mitä Jeesuksen syntymän ajoitus edellyttää muihin tapahtumiin ja ilmiöihin verrattuna. Ensiksi Itämaan tietäjät eivät kysyneet äsken syntynyttä kuningasta niinkuin suomalainen Raamattu on lisännyt sanan äsken. Toisekseen he tiesivät minkä ikäinen oli lapsi, jota he tulivat kumartamaan, sillä he kysyivät lasta sanalla *paidion*, joka tarkoittaa isompaa

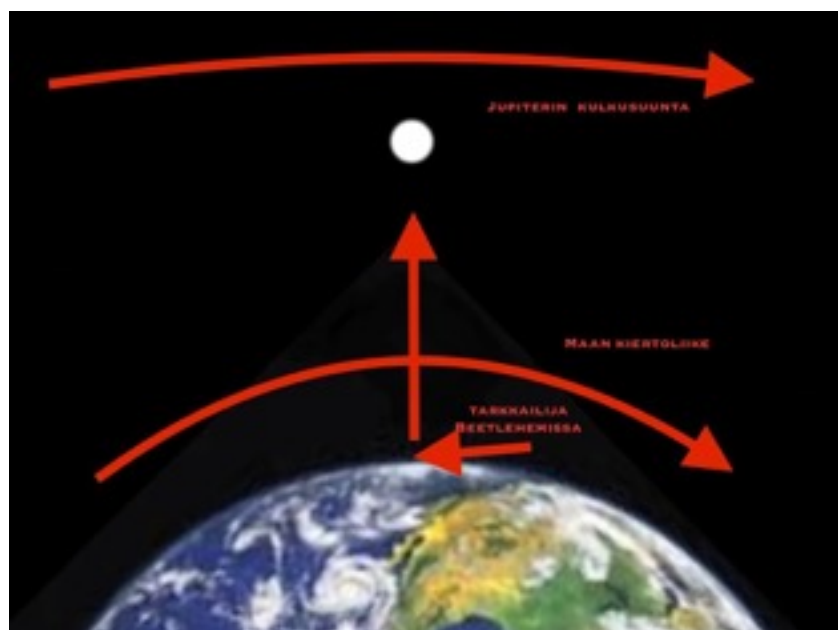
lasta kuin kapaloikäistä, jo kävelevää lasta. Kapaloitaessa lapsesta oli käytetty sanaa *prephos*, joka tarkoittaa imeväisikäistä, vauvaa.

Tietäjät eivät tulleet talliin eikä seimen äärelle. Se olisi voinut järkyttää entistä enemmän heitä, sillä kyllä he varmaan olivat vähintäänkin hämmästyneitä, ettei kuninkaan hovissa tiedetty uuden kuninkaan syntymästä. Ja jos vielä olisi pitänyt tavata tuleva hallitsija makaamassa eläinten syöttökaukalossa, kai siinä olisi enemmän kuin ihmetelty. Tietäjät tulivat siis huoneeseen, kun he tulivat tapaamaan Jeesusta.

Herodes tutki tarkoin koska tähti oli tietäjille ilmestynyt ja sen perusteella hän laati uuden kuninkaan tuhoamissuunnitelman. Koska Jeesus oli syntynyt vuonna 3 eaa syyskuun 11. päivänä ja tietäjät olivat paikalla joulukuun 25. päivänä vuonna 2 eaa, päätteli Herodes, että alta kaksivuotiaat voitaisiin ottaa hengiltä, siten hänen kuninkuudelleen ei koituisi vaaran vuosia myöhemmin. Jos tietäjät olisivat olleet heti kohta Jeesuksen syntymän jälkeen, olisi Herodekselle kenties riittänyt jos alle yksivuotiaat olisi surmattu.

Jerusalemista Beetlehemiin lähtiessään tietäjät havaitsivat saman tähden, jonka he olivat kotimaallaan huomanneet olevan konjunktiossa Reguluksen kanssa. Se oli Jupiter ja se näytti heille tietä Beetlehemiin. Mitä todennäköisimmin Jupiter ei sillä tavalla seurannut eikä pysähtynyt sen paikan päälle, missä Jeesus oli; planeetat tuskin voivat pysähtyä radoillaan.

Kysymyksessä oli Jupiterin tavallinen kulku omalla kiertoradallaan. Mutta sen kiertorata osui maan ympäripyörähdyksen kanssa yksiin sillä tavalla, että näiden

kahden kappaleen kierto liike oli stationäärisessä tilassa. Toisin sanoen radat eivät leikanneet ristiin toisiaan vaan olivat lähes yhdensuuntaiset ja silloin näytti, että tähti oli hetken aikaa täsmälleen samassa paikassa juuri Beethemin yllä. Tällainen hetki oli taannehtivien astronomisten käyrien mukaan joulukuun 25. päivää vuonna 2 eaa. Maa kiersi nopeammin, joten tilanne meni nopeasti ohi. Tietäjät tapasivat vähän toisella vuodella olevan Jeesus-lapsen, joka ei ehkä vielä puhunut mutta melko varmasti jo käveli.

Itämaan tietäjät osasivat lukea aikain merkkejä. He olivat varmoja tekemistään päätöksistä. Matka, jonka he tekivät oli pitkä, kesti kauan ja sitä varten oli varattava miehistöä mukaan. Vaikka itse maageja olisikin ollut vain kolme, on tukijoukon täytynyt olla paljon suurempi. Se piti varustaa aavikkorosvoja vastaan; heillähän oli kalliita lahjoja, kultaa, suitsuketta ja mirhaa ja sen lisäksi kameleita; henkikultakin maksoi heille jotakin. Suurpetojakin jopa leijonia, joilla oli lounas tai päivällinen mielessä, kuljeskeli tuolloin seuduilla.

Viimein tietäjät saivat viestin Jumalalta, että heidän ei sopinut mennä takaisin samaa tietä. Herodes olisi voinut väijyä heitä tai muuten saada tiedon Jeesuksen olinpaikasta. Mutta tietäjät olivat kuuliaisia Jumalan äänelle. Siksi onkin aivan oikein puhua Itämaan tietäjistä tai viisaista. Sanoohan Raamattu, että Herran pelko on viisauden alku!

Itämaan tietäjät jättivät varjoonsa Jerusalemin papit, fariseukset, kirjanoppineet, hallintomiehet. Kuinka heidän ei mainita kiinnostuneen mahdollisesta kuninkaan syntymisestä? Oliko syynä Marian ja Joosefin

tausta vai mikä. Olivathan he kuitenkin kuninkaallista Daavidin sukua. Ja Jeesuksen “suku” iankaikkisuudesta. Kumpikaan aihe ei näyttäisi herättäneen heidän kiinnostustaan asiaan.